

Maan over de cirkel.

In de cirkel
van geboorte en dood
kruipt de tijd

luistert de vogel
naar het eindeloos geluid
van het fluiten van de wind

en vind ik hier
de kracht van mijn daden
uit handen waardoor het water loopt
als zand door grind

hier ben ik aarde
op het dak van de hemel

hier ben ik uiteindelijk
weer kind

en

toch moet ik zeggen
dat de waan van de dag
geen bodem vindt
in de betekenis van dit zijn,

dat onschuld de schuldigen zuivert
en dat wie niet huivert
niet de angst heeft gekend
waarmee ieder kind
dat hier verschijnt

en zichzelf ziet,

niet
is geweest
en niet heeft gezien
wat hier iedere dag
- wereld en wezen -
verdwijnt.